

127. Димитре, сыно Димитре! Поскоро, сыно да идишь, Мама и тукъ да довидешъ. Ч. 269. Шарко коня скоро при него е. Пс. 21—22, 552. **Скоро—скоро** очень скоро: Това сечиво, като воловетъ вярватъ полегка, то си върши работа сигурно отъ колкото лежки-тъ влачулки, които са теглятъ скоро-скоро отъ барзитъ коне. Л. Д. 76 р. 67. Скоро скоро съ свалила И на калфи имъ говоре. М. 77. Скоро по-скоро (какъ можно скорѣе) мѣсете Вѣли кисели кравае. Ч. 293. 2) недавно: Млада съм, байчо, невѣста, Скоро съм тукъ доведена. Д. 25, 57—58. И азъ незнамъ кой пътъ иде,—на висока,—Беласица И азъ самъ скоро дошла. В. 32. Въ нашата горна махала Скоро и чума вартела, 'Си-те си моми измрели. М. 442. Сино езеро скоро градено. М. 535. Този пътъ е новъ скоро свършенъ и постанъ съ камае. Л. Д. 1876 р. 129. Въ това училище нецървѣмъ па и до скоро ся е прѣдавало всичко на Българскый языкъ. ib. 1870 р. 197. 3) сейчасъ: Опакъ му рацѣ вързаха И го изъ кѣщи водѣха, Водѣха еще бѣеиха: „Скоро търговчи да найдешъ!“ Ч. 272. **Скоричко** ум. скорехонько: Въ порутена черквица по това врѣмя са служба служаще и скоричко са свърши. Зк. 4.

Скорозрѣйка с. ж. скороспѣлка: Ябълки скорозрѣйки. Д. 65, 5.

Скорошенъ пр. 1) быстрый: А отъ васъ зависи поскорошно-то му расиравяние. Л. Д. 1875 предисл. Порано излюпени-тъ пиленца порастватъ много по-рѣдовно, защото време-то да растѣтъ е топло-то лѣто, време за тѣхно-то по-скорошно развивание. ib. р. 85. 2) недавний: До скорошно време куртизанките сѣ биле единственните образованни жени въ Индия. З. 313. Повѣчь села, кои са днесъ нахождатъ по равни мѣста, сѣ новы и скорошни. Гл. 260.

Скоръ пр. скорый: Нѣкои си Българи присаждатъ и оныя овощы, коихъ сѣмътъ отъ сѣмя, да даватъ плодъ по скоръ и по добръ. Пк. 63.

Скотовѣдецъ с. м. — вѣдство с. с. скотоводъ, —ство. Л. Д. 1873 р. 88. ib. 1869 р. 176.

Скратѣ м. св. **Скратявамъ** м. дл. убавлю, —ю: Грѣхъ бы было да не даваме на дѣтца-та или да имъ скратаваме хранѣ-та. Л. Д. 1874 р. 95.

Скрѣбаръ с. м. вьющійся кустъ: **Скрѣбаръ** е дърво, кое расте обично въ низки или камениты мѣста, и овива ся по дървета къту повытъ или къту дива лоза. Цвѣтъ му е бѣлъ кѣчясть, къту крушовъ цвѣтъ на кѣчуры. Отъ него плѣтатъ кошове, и парятъ ся за истинало отъ вѣтъра. Пк. 72.

Сребѣтно имя собств. села въ Неврокопскомъ уездѣ. Ч. 105.

Скрежъ с. м., сж. м. **Скрежътъ**, снѣжный кристаллъ — измо-